

ČESKÁ REPUBLIKA

**ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY**

Nejvyšší správní soud rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Lenky Kaniové a soudců JUDr. Josefa Baxy a JUDr. Ivo Pospíšila v právní věci žalobce: **FORTUNA GAME a. s.**, se sídlem Italská 2584/69, Praha 2, zastoupen Mgr. Radkem Schmitzem, advokátem se sídlem Podkovářská 933/3, Praha 9, proti žalovanému: **Ministerstvo financí**, se sídlem Letenská 525/15, Praha 1, o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 20. 7. 2021, č. j. MF-20091/2020/3902-10, v řízení o kasační stížnosti žalobce proti usnesení Městského soudu v Praze ze dne 28. 7. 2022, č. j. 17 Af 23/2021-86,

t a k t o :

- I. Kasační stížnost **s e z a m í t á .**
- II. Žalobce **n e m á p r á v o** na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení o kasační stížnosti **n e p ř i z n á v á .**

O d ů v o d n ě n í :

I. Vymezení věci

[1] Dne 29. 1. 2021 vydalo Ministerstvo financí rozhodnutí č. j. MF-20091/2020/3902-7, kterým byl žalobce uznán vinným ze spáchání přestupku podle § 123 odst. 1 písm. c) zákona č. 186/2016 Sb., o hazardních hrách, ve znění do 31. 12. 2020. Proti tomu se bránil rozkladem, který ministryně financí rozhodnutím ze dne 20. 7. 2021, č. j. MF-20091/2020/3902-10, zamítla.

[2] Rozhodnutí o rozkladu proto dále napadl žalobou, ve které mimo jiné poukázal na nesprávné časové vymezení přestupku, který tak neodpovídal obsahu spisového materiálu.

[3] V reakci na to zahájil správní orgán zkrácené přezkumné řízení, v rámci něhož změnil výrok prvostupňového a na něj navazujícího druhostupňového správního rozhodnutí (napadeného správní žalobou projednávanou pod sp. zn. 17 A 23/2021).

[4] Rozhodnutí o přezkumu napadl žalobce rozkladem, který však ministr financí dne 3. 5. 2022 zamítl a napadené rozhodnutí potvrdil. Proti tomuto rozhodnutí podal žalobce další správní žalobu, která je předmětem soudního řízení vedeného pod sp. zn. 5 Af 13/2022.

[5] Za této procesní situace Městský soud v Praze (dále jen „městský soud“) odmítl žalobu proti původnímu rozhodnutí ze dne 20. 7. 2021; dospěl k závěru, že odpadl předmět řízení (neboť v rámci přezkumného řízení došlo k vydání nového rozhodnutí, které změnilo výrok původního žalobou napadeného rozhodnutí), tedy že v řízení došlo k neodstranitelnému nedostatku podmínek řízení.

II. Kasační stížnost a vyjádření žalovaného

[6] Výše uvedené usnesení městského soudu napadl žalobce (stěžovatel) kasační stížností.

[7] Zopakoval, že soud rozhodl o odmítnutí žaloby žalobce s odkazem na ustanovení § 46 odst. 1 písm. a) zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní. S tímto postupem však nesouhlasil a uvedl, že rozhodnutí o odmítnutí žaloby je nezákonné. V této souvislosti analogicky odkázal na rozhodnutí Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 9. 2016, č. j. 3 As 253/2015-199, ze kterého vyplývá, že „*neexistence správního rozhodnutí, jež bylo po podání žaloby prohlášeno nadřízeným orgánem za nicotné podle § 77 odst. 1 správního řádu, nezpůsobuje v případě, že rozhodnutí o prohlášení nicotnosti bylo následně taktéž napadeno žalobou, neodstranitelný nedostatek podmínek řízení podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Soud je v takovém případě povinen řízení o žalobě podle § 48 odst. 3 písm. d) s. ř. s. přerušit a vyčkat na výsledek druhého řízení*“. Rovněž odkázal na komentářovou literaturu k § 46 s. ř. s. S odkazem na výše uvedené uzavřel, že soud měl řízení toliko přerušit.

[8] Žalovaný ve vyjádření ke kasační stížnosti uvedl, že podanou kasační stížnost považuje za nedůvodnou, přičemž se ztotožnil s argumentací městského soudu. Upozornil, že stěžovatelem odkazovaná judikatura je nepřiléhavá, neboť dopadá na jinou situaci než nyní posuzovanou. Navrhl proto zamítnutí podané kasační stížnosti.

III. Posouzení věci Nejvyšším správním soudem

[9] Nejvyšší správní soud nejprve posoudil formální náležitosti kasační stížnosti a shledal, že kasační stížnost byla podána včas, směřuje proti rozhodnutí, proti němuž je podání kasační stížnosti přípustné, a stěžovatel je řádně zastoupen v souladu s § 105 odst. 2 s. ř. s. Poté přezkoumal napadené usnesení městského soudu v rozsahu kasační stížnosti a v rámci uplatněných důvodů, ověřil přitom, zda netrpí vadami, k nimž by musel přihlédnout z úřední povinnosti, a dospěl k následujícímu závěru.

[10] Kasační stížnost **není** důvodná.

pokračování

[11] Kasační soud připomíná, že řízení o kasační stížnosti je ovládáno zásadou dispoziční. Obsah, rozsah a kvalita kasační stížnosti předurčují obsah a rozsah následného soudního rozhodnutí. Je-li tedy kasační stížnost kuse zdůvodněna, je tak předurčen nejen rozsah přezkumné činnosti soudu, ale i obsah rozhodnutí soudu. Soud není povinen ani oprávněn domýšlet argumenty za stěžovatele (srov. rozsudek rozšířeného senátu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78, č. 2162/2011 Sb. NSS).

[12] Byla-li žaloba odmítnuta, přichází pojmově v úvahu pouze kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s., jako zvláštní ustanovení ve vztahu k ostatním důvodům podle § 103 odst. 1 s. ř. s. (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 21. 4. 2005, č. j. 3 Azs 33/2004-98, publ. pod č. 625/2005 Sb. NSS). Nejvyššímu správnímu soudu tak přísluší se v souzené věci zabývat pouze tím, zda je usnesení zákonné, tj. zda bylo namíste žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.

[13] Podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. platí, že *„nestanoví-li tento zákon jinak, soud usnesením odmítne návrh, jestliže soud o téže věci již rozhodl nebo o téže věci již řízení u soudu probíhá nebo nejsou-li splněny jiné podmínky řízení a tento nedostatek je neodstranitelný nebo přes výzvu soudu nebyl odstraněn, a nelze proto v řízení pokračovat“*.

[14] Městský soud přílehavě odkázal na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 28. 5. 2010, č. j. 2 Afs 125/2009-104, č. 2207/2011 Sb. NSS, dle kterého: *„pokud žalobou napadené rozhodnutí neexistuje, „není již co přezkoumávat (odpadá předmět řízení, který je nahrazen novým rozhodnutím). Jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který je třeba žalobu odmítnout“* (shodně viz např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 12. 4. 2007, č. j. 7 Afs 143/2006-95).

[15] Obdobně lze odkázat též na rozsudek kasačního soudu ze dne 21. 11. 2019, č. j. 8 Afs 361/2018-49, dle kterého *„Dojde-li v průběhu řízení o žalobě proti rozhodnutí správního orgánu ke změně žalobou napadeného rozhodnutí v přezkumném řízení postupem podle § 123 odst. 5 zákona č. 280/2009 Sb., daňový řád, odpadne předmět řízení, a nejsou tak již dány podmínky řízení o takové žalobě [§ 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s.]“* nebo usnesení NSS ze dne 6. 3. 2012, č. j. 8 As 8/2011-129, ve kterém soud dovodil, že *„Jestliže je po podání návrhu na zrušení opatření obecné povahy toto opatření zrušeno ve zkráceném přezkumném řízení podle § 97 odst. 3 správního řádu z roku 2004, přestala být splněna jedna z nezbytných podmínek řízení spočívající v existenci přezkoumávaného opatření. Soud v takovém případě návrh odmítne.“*

[16] Ve výše odkazovaných případech soud opakovaně konstatoval (a městský soud na tyto závěry správně poukázal), že je-li původní rozhodnutí správního orgánu, které je soudem přezkoumáváno, v přezkumném řízení (či zkráceném přezkumném řízení) podle § 97 odst. 3 správního řádu změněno, nastává tím situace, ve které je vydáno nové meritorní rozhodnutí (původní rozhodnutí žalobou napadené již neexistuje), proto z povahy věci odpadá možnost soudu přezkoumat původní rozhodnutí. Jinak řečeno, není již co přezkoumávat (odpadá původní rozhodnutí [předmět řízení] - je nahrazen novým). Jedná se o neodstranitelný nedostatek podmínek řízení, pro který je třeba žalobu odmítnout podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. Námitky uplatněné v odmítnuté žalobě lze uplatnit v následné žalobě proti novému meritornímu rozhodnutí. Byť musela být žaloba (v pořadí první) odmítnuta, má tato procesní aktivita za následek možnost namítat v žalobě

(v pořadí druhé) proti novému meritornímu rozhodnutí veškeré námitky proti správnímu řízení jako celku, a to včetně okolností, které se vztahují svým obsahem k předchozímu pravomocnému rozhodnutí.

[17] Naopak stěžovatelem citovanou judikaturu je třeba hodnotit jako nepřiléhavou, neboť se týká procesně zcela jiné situace, ve které existuje samostatné rozhodnutí o prohlášení původního rozhodnutí za nicotné, které je napadnutelné žalobou. V nyní souzeném případě bylo naopak přímo vydáno v přezkumném řízení „*nové rozhodnutí*“ (žalobou napadnutelné – vedené u městského soudu pod sp. zn. 5 Af 13/2022), aniž by o zrušení/změně původního rozhodnutí bylo rozhodováno samostatným rozhodnutím.

[18] Nejvyšší správní soud tedy uzavírá, že městský soud se žádného pochybení při posouzení věci nedopustil a dospěl ke správnému závěru o odpadnutí předmětu řízení; zákonným je proto i jeho postup, kterým žalobu proti uvedenému rozhodnutí podle § 46 odst. 1 písm. a) s. ř. s. odmítl. Kasační důvod podle § 103 odst. 1 písm. e) s. ř. s. nebyl naplněn.

IV. Závěr a náklady řízení

[19] Nejvyšší správní soud neshledal námitky stěžovatele důvodnými. Jelikož v řízení nevyšly najevo ani žádné vady, k nimž musí soud přihlížet z úřední povinnosti (§ 109 odst. 3 a 4 s. ř. s.), zamítl kasační stížnost jako nedůvodnou (§ 110 odst. 1 věta druhá s. ř. s.).

[20] O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 za použití § 120 s. ř. s. Stěžovatel nemá právo na náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému žádné náklady nad rámec jeho úřední činnosti nevznikly, a proto mu soud náhradu nákladů řízení o kasační stížnosti nepřiznal.

P o u č e n í: Proti tomuto rozhodnutí **n e j s o u** opravné prostředky přípustné.

V Brně dne 15. listopadu 2022

JUDr. Lenka Kaniová
předsedkyně senátu